

נמרוד ברקו יופי גדול מטיל בי את הכישוף להיות

הקולות

אני אהיה מוכן בשבילה, נטול קולות, ומאפר
בקרבם.

האם תפיר אותי?

בשרי יזדקף מעל הארץ
ורוחי תרום על כנפות תולעים.

קח אותי;

אני לא יודע מה עושים בידיים.

קח אותי;

אני לא יודע לעבד.

קח אותי;

כשראשי הנו אחד הסלעים בפארות שמים-של-אידס.

אני בא אהבה עם יתושים.

אני בא אהבה עם גפים זעירים.

צעצועים-של-עור,

איך נפרדים מהעולם?

בלאות אני קם ומתכופף.

קמתי על מנת להתכופף.

בחוץ:

יורדת אפלה על גופי שהוא ארכוף-עצים

וטפות חשמל מלהגות בו.

בחוץ:

לבי מוכן בשבילה:

לקראת שבת:

האנשים-של-העולם מסבים אל אור.

אלא ששמעתי צרחות.

הלילה מקיף עלי.

פְּרָדָה־נְטוּלַת־עוֹלָם וְעוֹלָם־נְטוּל־רַחֵם וְרַחֵם־שְׁמוּט־גְּעוּגוּעִים.

אֲנִי אֶצֵּא עֵתָהּ

לְחַפֵּשׂ אֶת אִמִּי

אִם הִיא אֶחָד הַנְּשָׁרִים:

אוֹ כֹּל הַנְּשָׁרִים:

אוֹ כֹּל הָאֲמֵהוּת:

אִיךָ נִפְרָדִים מֵהָעוֹלָם?

יְפִי גָדוֹל מְטִיל בִּי אֶת הַכְּשׁוּף לְהִיּוֹת

בְּעַל־עֵינַיִם בְּעֵלְטָה שְׁמַת־אֲרֶכֶת מֵעַל עֲרִירִיּוּתִי הִיחִידָאִית;

אֲנִי מִסְרָב לוֹ.

אִי שֶׁל רֵעַ, תְּנוּעוֹת שֶׁל תּוֹלְעִים, יָרִים נִשְׁלָחוֹת בְּחֻלָּל, אִמִּי

שְׁמִכְרֶסֶמֶת אֶת הַכְּבֹד שֶׁל עֲצֻמָּה,

תוֹר לְלֶחֶם, גּוֹפּוֹת אֲבוֹדוֹת בְּתַחֲתוֹנִים, קִמְתִּי

עַל־מְנַת לְהִתְכּוֹפֵף, לֹא

מִצָּאֹתִי אוֹתָהּ.

לֹא נִפְרַדְתִּי מֵהָעוֹלָם.

אֶלָּא שֶׁשְׁמַעְתִּי צָרְחוֹת.

כֹּל הַלִּילָה הִלְכוּ צָרְחוֹת בְּעוֹלָם.

וְהִבְהִלָה הַנּוֹרְאִית לֹא הִיְתָה הַצָּרְחוֹת אֶלָּא

שֶׁהָיָה מִי שֶׁשָּׁמַע אוֹתָן.

מִיתוֹלוּגִיּוֹת שֶׁל בָּשָׂר יִפָּה אוֹ מְכוּעֵר

הָאֲנָשִׁים הַנּוֹרְמָלִיִּים הָיוּ מִתְחַתְּנִים מֵעַל רֵאשִׁי.

עֲכָבְרוּשֶׁת הַכֶּלֶה בְּלִבָּן, וּמוֹלָה עֲכָבְרוּשׁ הַחֶתָן.

יְפִים הָיוּ נִשְׂאִים הָרֵאשִׁים מֵעַל שְׁלַל־בוֹרוֹתָם;

מְכַעְרִים בְּנִצָּחַ, וְיְפִים בְּיוֹם חָגָם.

מִהֲלֶכֶת מוֹזִיקָה קֶטְנָה

וְהָאֲנָשִׁים הַנּוֹרְמָלִיִּים מְדַרְדִּים בְּאוֹלָם־גִּפְיָהֶם;

תְּהִלְוֹכָה מְעַמְלָנֶת שֶׁל רָאשִׁים נְשָׂאִים וּמְקַפְּצִים:
אֲבָל אֵיפֹה נִמְצָא הָעוֹלָם?

שִׁיר נִפְלָא, אֲנִי אוֹמֵר לְבַת-לוֹיֹתֵי הָרֶפְאִית,
וּמִזִּיז בְּחֶרֶדָה אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁנִּתְּפְסוּ בְּמַרְק שֶׁהִזְמַנְתִּי:
"אֲבָל אֵיפֹה נִמְצָא הָעוֹלָם?"

שָׁמָּה אֵצֶא עִכְשָׁו?
הַשִּׁיר לֹא מַחְבֵּל בְּשִׂמְחָה.
רְצִיטִי שִׂיחֲבֵל: שָׁמָּה נִכְשְׁלֵתִי?

הָאֲנָשִׁים הַנּוֹרְמָלִיִּים אֶסְפוּ אֶת רָאשֵׁיהֶם וְחִיבוּ מֵעַלֵּי
כָּאֱלוּ בְּרֵאתִי אֶת מִשְׁפַּחַת הָאָדָם.

אפלה 5

אֲנִי כְּלוּא בְּעוֹלָם שֶׁמִּתְּפָרֵשׁ לְנִצְחָה.
אֲנִי אוֹמֵר:
אֲנִי הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי לְבָדִי לְחֵלוּטִיזִין.

הַקּוֹלוֹת מִתְּחוֹלְלִים אֲרַכִּים מְאוּד;
אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתָם אֶל אָבִי וְאִמִּי.
אִמִּי:

רוּחַ עֵתִיק שֶׁמִּטְפֵּטֵף, סוּמָא וּמִפְגָּל, מִתְקַרֵּת הַצִּינּוּק, מֵאֲבָן אֶת בְּשָׂרִי.
אָבִי:

אֲבָק אֶלְמוֹן שֶׁל פְּרִסוֹת פִּילִים: דְּבַר-מָה שֶׁלְּעוֹלָם לֹא תִזְהַה בְּנִקְל.
הַיִּנְחָתִי בְּחִיק רִשְׁעוֹתָם לְהִתְפָּרֵד:
חֶסֶר שְׁמוּשׁ וְחֶסֶר שְׂאִיפוֹת.
אִמִּי-נִצַּח שֶׁהִיא אָבִי-נִצַּח.
יְקוּם מְחֶסֶר עֵינַיִם.

יֵשׁ לִי בְּחִילָה. אֲנִי בְּהַרְיוֹן. חֹדֶשׁ שְׁשִׁי. אִישׁ מֵעוֹלָם לֹא נִגַּע בִּי

וְאֵנִי עוֹמֶדֶת לְהִתְפַּוֵּצֵץ.
אֵיפֹה נִמְצָא הָעוֹלָם?
אֵיפֹה נִמְצָאִים הָאֲנָשִׁים הָאֲחֵרִים?
מָה עוֹשִׂים בְּעֵבֶר?
— שְׁמַיִם בּוֹ טוֹנוֹת־שָׁל־יָדַיִם.
— אוֹסְפִים אֶת צְרָחוֹתַיִו.

לְמַעַלָּה מִבְּשָׂר יֵשׁ רַק גֶּשֶׁם, כֵּן, מוֹזִיקָה נִפְלְאָה:
לְמַעַלָּה, בְּשָׂר וְגֶשֶׁם, גֶּשֶׁם־שָׁל־בְּשָׂר, הוֹ!

אוֹרוֹת אֲרָגְמָנִיִּים הַדּוֹרִי־אִמָּה בָּאוּ קָהִים בְּאֲנוּשִׁיתֵנוּ הַבְּשָׂרָנִית.
יִסּוּכְבוּ בָּהּ, בְּלַעַג,
חֲמֵשׁ אֶפְלוֹת.

אפלה 7

מוֹלֵי עֵינַיִם.
בְּאֶקְרָאֵי עֵבְרוּ בְּגִלְגּוֹלוֹת.
כְּמוֹ קוֹל
עֵבְרוּ הַמְּבֻטִים בְּעוֹלָם, חֲסְרֵי יְחוּד.

הַפְּרָצוּפִים יוֹרְדִים שְׂאוּלָה וּמַעֲלִיָּהֶם, כְּמוֹ רוּחַ,
הַמְּבֻט.

הָעוֹלָם אֶפֶל מְאוּד.
נִקַּל עָלֶיָּהּ לְהֶאֱמִין כִּי
מִתְעוֹרְרִים בּוֹ קוֹלוֹת וְנִעְרָמִים בּוֹ מְבֻטִים
וּמְהַלְכִים בּוֹ גּוֹפּוֹת וּבָאִים בּוֹ לְעֵנוֹת.

אֲנַחְנוּ עוֹרִים.
גּוֹפִי,
שְׁלַעֲתִים רְחוּקוֹת אֲנִי מִבְּחִין בּוֹ, נִתְקַל בְּחֻפְצִים.

אֲנַחְנוּ עֹרִים.
הָאוֹר נִשְׁפָּךְ בְּשׁוּלֵי הָאֶפְלָה
אֶלָּא
שְׁהִיָּקוּם כְּלוּ הוּא הָעֵינִים.